

"Peygamberim Hz. Muhammed (asv), ben onun hayatına bakarım; Bediüzzaman ve eserleri beni ilgilendirmez." diyen ve hizmetten haberi olmayan birisine Risale-i Nur'u nasıl tanıtacağız?

İnsanlar Kur'an-ı Kerim varken Risale-i Nur'u neden okusunlar?

Kur'an, Allah'ın sonsuz ilminden ve isimlerinden süzülüp gelen, ezeli ve ebedi bir kelimedir. Bu sebepten dolayı, her bir kelamında sayısız hikmet ve manalar mevcuttur. Bu sayısız hikmet ve manaların tamamına veya ekseriyetine nüfuz edip kavramak, her insan için mümkün değildir. Zira insanların ekserisi cahil ve avam tabakadır. Bu sebepten dolayı, bu ince ve nüfuz edilmesi insanlara mümkün olmayan mana ve hikmetleri ders verecek, uzman ve alim insanların aracılığına ihtiyaç vardır. Bu ihtiyaçtan dolayı, Kur'an'a üç yüz bini aşkın tefsir yapılmıştır. Risale-i Nur bunlardan sadece bir tanesidir.

Kur'an'ın en büyük müfessiri; Peygamber Efendimiz (asm) ve hadisleridir. Dolayısı ile tefsirin yolunu açan ve uzman ve alimlere rehber olan bizatihi Peygamberimiz (asm)'in kendisidir. Hakikat-i hal böyle iken, tefsir ve müfessirleri inkar etmek, ahmaklık ve dalaletten başka bir şey değildir.

"Kur'an varken neden Peygamberin hadisine ihtiyaç var." demekle, "Kur'an varken neden tefsirlere ihtiyaç var." demek, arasında pek bir fark yoktur.

Bütün İslam alimleri, Kur'an ve dini hükümlerin anlaşılmasında kaynak olarak, dört kaynak üzerinde ittifak etmişlerdir. Bunlar sırası ile **Kur'an, Sünnet, İcma ve Kıyastır**. Ana ve esas kaynak; Kur'an ve Sünnettir. İcma ve kıyas ise, bu ana kaynakları istikametli bir şekilde anlamak için, araç ve vasıtalar hükmündedir.

İcma ve kıyasa en güzel örnek ve delili; Hazreti Muâz bin Cebel (r.a) şöyle anlatır:

"Allah Rasûlü beni Yemen'e gönderirken şöyle dedi: 'Sana bir mesele sorulduğunda ne ile hükmedeceksin?' Ben: 'Allah'ın kitabındakilerle' diye cevap verdim. 'Eğer Allah'ın kitabında bulamazsan ne ile hükmedeceksin?' dedi. 'Allah Rasûlü'nün hükmettiği ile', dedim. 'Eğer onda da bulamazsan?' dediğinde: 'Kendi reyimle içtihad ederim', diye cevap verdim. Bunun üzerine Allah Rasûlü: 'Nebisini, râzı olduğu şeyde başarılı kılan Allah'a hamdolsun' dedi. Ve Yemenlilere, size ashâbımdan ilmi ve dini en iyi bilen hayırlı bir kimseyi gönderiyorum diye bir de mektup yazdı.'"(bk. İbn Sâ'd, a.g.e., III, 583-590)

Alim ve uzmanları devreden çıkarıp, Kur'an'ı; kısır ve nakıs olan mealinden anlamaya çalışmak ve hüküm vermeye kalkışmak, çok tehlikeli ve helak edici sonuçları doğurur. Bütün İslam alimleri ve dil bilimcileri, Kur'an'ın hakiki tercümesinin imkansız olduğu hususunda ittifak etmişlerdir. Bu yüzden meallere Kur'an nazarı ile bakmak batıldır. Mealleri tefsir ile aynı kefeye koymak, zaten cehaletten başka bir şey değildir.

Tefsir, Kur'an'ın daha kapsamlı ve geniş bir izahatıdır, yoksa tercüme ve çevirisi değildir. Bu yüzden insanların, Kur'an'ı tefsirlerden okuyup talim etmesi, daha sağlıklı ve daha doyurucu olur. Tefsirleri es geçip, mealinden Kur'an'ı anlamaya ve tatbik etmeye çalışmak çok riskli ve hatalı bir yaklaşımdır.

Kur'an'ın çok kelime ve cümleleri, izah ve tefsir gerektiriyor, izah ve tefsir de ancak işin uzmanlarının yapabileceği bir husustur. Nasıl suç davasında avukata muhtaç isek, zira hukuk kanunlarını sıradan insanlar bilmez. Aynı şekilde Kur'an'ın ince ve latif manalarını anlamak noktasında da, Kur'an uzmanları olan müfessirlere ve alimlere muhtacız. Risale-i Nur ve müellifi, Kur'an üstünde uzman ve alim bir mevkidedir. Bu sebeple eserlerine rağbet ediliyor.

Bu noktaya işaret eden ayet ve hadislerden bazılarını örnek olarak verelim:

"Ey iman edenler! Allah'a itaat edin. Peygambere de itaat edin ve sizden olan emir sahiblerine de. Eğer Allah'a ve âhiret gününe inanıyorsanız, herhangi bir hususta anlaşmazlığa düşerseniz, onu Allah'a ve Rasûlüne götürünüz. Bu hem daha hayırlı, hem de sonuç itibariyle daha güzeldir."(Nisâ, 4/59)

"Kim bana itaat ederse, Allah'a itaat etmiş olur. Kim bana karşı gelirse, Allah'a karşı gelmiş olur. Emire itaat eden, bana da itaat etmiş olur. Emire isyan eden bana da karşı gelmiş olur." (Buharî ve Müslim)

İslam alimleri emirden kast edilen mananın geniş olup, ilimde ve Kur'an'ı anlamakta uzman olan alimlerin de, bu kapsam içinde olduğunu vurgulamışlardır.

"De ki: Bilenlerle bilmeyenler bir olur mu? Doğrusu ancak akıllı selim sahipleri öğüt alır." (Zümer, 39/9)

Kur'an'ı anlamakta uzmanlaşmış ve ilim sahibi olan alimleri, cahil ve avam insanlarla aynı kefeye koymak, bu ayetin manası ile çelişiyor. Cahil bir adamın ben kendim alimlere ihtiyaç duymadan Kur'an'ı anlar ve ona göre amel ederim demesi, cehaletin en şiddetli bir derecesi olsa gerek.

"Hikmeti (ilmi) dilediğine verir. Hikmet verilen kimseye çok hayır verilmiştir. Bunu ancak sağduyu sahipleri düşünüp anlarlar."
(Bakara, 2/269)

"Kulları içinden ancak alimler, Allah'tan gereğince korkar."(Fâtır, 35/28)

"Bilmiyorsanız ilim erbâbına sorunuz. " (Nahl, 16/43)

"Bu misalleri ancak âlim olanlar anlar." (Ankebut, 29/43)

"Muhakkak ki alimler, peygamberlerin mirasçılarıdır."

"Semavat ve yerde olanlar ve hatta denizdeki balıklar, âlim için istiğfar ederler."

"Ya öğreten, ya öğrenen, ya dinleyen ya da ilmi seven ol. Fakat sakın beşincisi olma; (bunların dışında kalırsan) helâk olursun."

"Kim kendisine ilmî bir mes'ele sorulur da onu gizler, söylemez ise Allah, onun ağzına kıyamet günü ateşten gem vurur."

"İlmin yarısı, soru sormaktır."

Bütün bu ayet ve hadislerin genel manasından, Kur'an'ı anlamakta ve istifade etmekte, alimlerin ilmüne ve eserlerine müracaat etmenin, ne denli gerekli olduğu

anlaşılırken; alimleri devre dışı ederek, cahilane, Kur'an'ı bütünü ile ben kendim anlarım havasına girmek, hatalı ve yanlış bir tutumdur. Kur'an'ın sayısız hikmet ve manalarını anlamak, ancak alimler vasıtası ile mümkündür. İşte bu sebepten dolayı; Nur talebeleri Risale-i Nur'u okuyorlar. Yani Risale-i Nurları okumadaki asıl maksatları, Kur'an'ı anlamak ve talim etmektir, yoksa başka bir şey değildir.